

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

Inicjatywa Królestwa Belgii mająca na celu przyjęcie przez Radę decyzji ramowej 2008/.../WSiSW z dnia ... w sprawie uznawania i zapewnienia przestrzegania zakazów wynikających z wyroków za przestępstwa na tle seksualnym popełnione wobec dzieci

(2007/C 295/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 1 lit. a) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Unii Europejskiej jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Rada Europejska zebrana w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r., podkreśliła, że zasada wzajemnego uznawania powinna stanowić kamień węgielny współpracy sędowniczej w sprawach cywilnych i karnych w Unii.
- (3) Dnia 29 listopada 2000 r., Rada przyjęła program środków w celu wprowadzenia w życie zasady wzajemnego uznawania decyzji w sprawach karnych. Zgodnie z pkt. 3.4. programu, dotyczącego utraty praw i podobnych kar, skuteczność niektórych kar w kontekście europejskim zależy od ich uznawania i wykonywania w całej Unii. W tym kontekście, Rada uznała za priorytet (środek 22) sporządzenie jednego lub kilku instrumentów umożliwiających egzekwowanie takiej utraty praw w państwie członkowskim, w którym zamieszkuje skazany oraz możliwość egzekwowania utraty niektórych praw w całej Unii, co najmniej odnośnie niektórych rodzajów przestępstw i utraty praw.
- (4) Zakładając, że zakaz zostaje na ogół nałożony z powodu ciężaru popełnionego przestępstwa lub w celu zapobiegania popełnianiu przez skazanego dalszych przestępstw, istotne jest aby ten zakaz był przestrzegany w tych

wszystkich państwach członkowskich, w których dana osoba przebywa.

- (5) Priorytetem dla Unii powinno być zwalczanie wykorzystywania seksualnego dzieci i pornografii dziecięcej, a w szczególności zwalczanie ryzyka recydywy w tej dziedzinie. Właśnie w tej dziedzinie decyzja ramowa Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotycząca zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej ⁽²⁾ ustanowiła zgodnie z zasadą pomocniczości, minimalne wspólne podejście Unii do takich przestępstw, w szczególności w odniesieniu do rodzajów kary i zakazu, który powinien zostać przewidziany w ustawodawstwie krajowym. Zasada wzajemnego uznawania powinna odnosić się do czasowego lub stałego zakazu wykonywania czynności zawodowych związanych z nadzorem dzieci, co wyraźnie przewiduje decyzja ramowa 2004/68/WSiSW, gdy zakaz taki wynika z wyroku skazującego za jedno z przestępstw związanych z wykorzystywaniem seksualnym dzieci i pornografią dziecięcą.
- (6) Świadomość istnienia takiego zakazu w jednym z państw członkowskich jest przesłanką do jego uznawania i zapewnienia jego przestrzegania w innym państwie członkowskim. Wymiany informacji w sprawie wyroków skazujących dotyczy kilka aktów międzynarodowych w szczególności Europejska konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., która przewiduje, że każda Umawiająca się Strona powiadamia inną Stronę o wszelkich wyrokach skazujących oraz wynikających z nich środkach dotyczących obywateli tej drugiej Strony, wprowadzonych do rejestrów karnych. Należy usprawnić istniejące ramy prawne do wymiany informacji w sprawie zakazów związanych z wyrokami skazującymi za przestępstwa na tle seksualnym popełnione wobec dzieci,

⁽¹⁾ Opinia z dnia ...⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, str. 44.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 4

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do przestępstw objętych art. 2-4 decyzji ramowej 2004/68/WSiSW.

2. Jej celem jest ustanowienie przepisów, na podstawie których państwa członkowskie uznają zakazy wynikające z wyroków skazujących za takie przestępstwa i zapewniają ich przestrzeganie na swoim terytorium.

3. Niniejsza decyzja ramowa nie skutkuje zmianami w zakresie zobowiązania do przestrzegania podstawowych praw i podstawowych zasad prawnych określonych w art. 6 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji ramowej:

- a) „wyrok skazujący” oznacza ostateczną decyzję sądu karnego orzekającą o winie danej osoby za popełnienie przestępstwa;
- b) „rejestr karny” oznacza krajowy rejestr lub rejestry, do którego(-ych) wpisuje się wyroki skazujące zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- c) „zakaz” oznacza czasowy lub stały zakaz wykonywania czynności zawodowych związanych z nadzorem dzieci, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ramowej decyzji 2004/68/WSiSW, wynikający z wyroku skazującego za przestępstwo, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji ramowej;
- d) „organ centralny” oznacza organ wyznaczony na podstawie art. 1 decyzji Rady 2005/876/WSiSW w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego ⁽¹⁾;
- e) „państwo wydania” oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;
- f) „państwo wykonania” oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium zamieszkuje skazany, inne niż to, w którym wydano wyrok skazujący.

TYTUŁ II

INFORMACJE O ZAKAZACH

Artykuł 3

Obowiązek rejestracji

Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia wpisania wszystkich zakazów do rejestru karnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 9.12.2005, str. 33.

Obowiązek przekazania informacji

1. Organ centralny państwa wydania przekazując informacje z rejestru karnego innemu państwu członkowskiemu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami międzynarodowymi w sprawie wzajemnego udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych, zaznacza w wyciągu z rejestru karnego wszelkie zakazy.

2. Organ centralny państwa wydania wskazuje również okresie obowiązywania wszelkich zakazów.

Artykuł 5

Obowiązek składania wniosku o informacje

W przypadku żądania informacji z rejestru karnego państwa członkowskiego na podstawie niniejszej decyzji ramowej, zgodnie z prawem krajowym, wniosek o udzielenie takich informacji w odniesieniu do obywatela innego państwa członkowskiego jest zawsze przesyłany do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba.

TYTUŁ III

PROCEDURA ZAPEWNIENIA PRZESTRZEGANIA ZAKAZÓW

Artykuł 6

Uznanie i zapewnienie przestrzeganie zakazu

1. Właściwy organ państwa wykonania uznaje zakaz, bez wymogu dopełnienia dodatkowych formalności, oraz zapewnia jego przestrzeganie go, chyba postanowi powołać się na jedną z podstaw odmowy uznania lub odmowy wykonania zgodnie z art. 7.

2. W przypadku poinformowania państwa wykonania o istnieniu zakazu, przekazuje ono informację organowi właściwemu w celu zastosowania ust. 1. Organ ten wydaje decyzję w terminie trzydziestu dni od przekazania takiej informacji.

Artykuł 7

Podstawy odmowy uznania lub zapewnienia przestrzeganie

Właściwe organy w państwie wykonania mogą odmówić uznania lub zapewnienia przestrzegania zakazu wyłącznie gdy:

- a) sankcja jest czasowo ograniczona zgodnie z prawem państwa wykonania w przypadku gdy dane przestępstwa podlegają orzecznictwu tego państwa zgodnie z jego własnym prawem karnym;
- b) wyrok skazujący został wydany zaocznie i dana osoba nie została ona wezwana ani też powiadomiona w inny sposób o terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wyrok skazujący wydano zaocznie;
- c) w państwie wykonania wydano wyrok skazujący daną osobę za te same przestępstwa.

Artykuł 8**Procedury zapewnienia przestrzegania zakazu**

1. Właściwy organ państwa wykonania zapewnia przestrzeganie zakazu bez konieczności dopełnienia jakichkolwiek formalności innych niż przesłanie odpowiedzi w oparciu o formularz, o którym mowa w art. 3 ust. 2 decyzji 2005/876/WSiSW.

2. Jeżeli okres obowiązywania zakazu przekracza maksymalny okres przewidziany w odniesieniu do tego samego przestępstwa w prawie krajowym państwa wykonania, okres obowiązywania zakazu, którego przestrzeganie jest zapewniane skracają się do tego okresu maksymalnego.

Artykuł 9**Środki prawne**

1. Każde państwo członkowskie czyni zapewnia osobie skazanej możliwość skorzystania ze środka prawnego nie wywierającego skutku zawieszającego przeciwko uznaniu i zapewnieniu przestrzegania zakazu zgodnie z art. 6. Skargę wnosi się do sądu w państwie wykonania zgodnie z prawem krajowym tego państwa.

2. Wyrok skazujący oraz wymiar kary nie mogą być kwestionowane przed sądem państwa wykonania.

Artykuł 10**Późniejsze zmiany**

1. Organ centralny państwa wydania powiadamia organ centralny państwa wykonania o wszelkich późniejszych środkach dotyczących zakazu, w tym o rewizji, ułaskawieniu, amnestii, rehabilitacji i wykreśleniu z rejestru. Organ centralny państwa wykonania przekazuje te informacje właściwemu organowi do celów stosowania art. 6 ust. 1.

2. W przypadku powiadomienia właściwego organu państwa wykonania o późniejszych środkach dotyczących zakazu zgodnie z ust. 1, dostosowuje on odpowiednio środki podjęte zgodnie z art. 6 ust. 1.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE**Artykuł 11****Wdrożenie**

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wykonania przepisów niniejszej decyzji ramowej w terminie do ...

2. Państwa członkowskie w tym samym terminie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie niniejszą decyzją ramową. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję w oparciu o te informacje, Rada, w terminie do ..., ocenia w jakim stopniu państwa członkowskie wykonały przepisy niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 12**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie w dniu jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli ...

W imieniu Rady
Przewodniczący